नः २ । पूर्णां इत्यां कडो २१ नाम शानिको वरदः २२ सदा। पौष्टिके वसदरश्यैव क्रोधोर 8 र्शन्याभिचा-रते। कोडे त लठरोश्य नाम क्रव्यादोश्ह स्तमच-च। चाह्रय चैव होतव्यो यम यो विहितोऽनवः"। पावकात्मज प्र॰ हत । शकात्ति वे पावकत्तादयो प्यत

इस्तानवंश्राद्योधनकन्यवादिर सुदर्शनाख्ये शतिभेदे च

पावकारिय पंस्ती १ ६त । प्रानिमन्यनका हे शब्द माला। चरिषयन्दे हम्मम्।

पाविक पु॰ पावकश्चापत्यस् इञ् । श्कान्तिकेये सुदर्भनाख्ये सुनिभेदे च भा॰ चातु॰ २च ॰ तत्या हम्या।

पावके खर प्रश्ती धेभेदे चित्रप्रशका योखे पावकस्यापिते

२ शिवसिङ्गेरे न ।

पावन ति॰पावयित पू-णिच-त्यु । श्पविलीकारके श्माय-विसे १जवे च न॰ मेदि॰ श्रगीमये न॰ ग्रब्द च॰। प्रद्राचे हुनुतीमधे न॰ राजनि॰ अचित्रकटचे दच-ध्यासे न विद्यः। पावके दवन्नी ध्वेदव्यासे पुर मेदिश १ विञ्चने विश्वः। ११पीतम्हङ्गराजे पु॰राजनि । १२ विदे ११पावियतिर लि॰ हेमच॰ १४ विष्णी पु॰ विष्णु सं॰ पव॰ नगब्दे द्रायम् तस स्मृतिमात्रेण पवित्रताकरणात् तथात्वम् - "पवनः पावनीऽननः" इति दिधापाठस्त पावयतीति "भीषाचाद्वातः पवते" इति सुतेः पवनव्या-पारनियोक्तात् पावनत्वम् इति चर्छभेदाचामदयम्। करणे लाट् कीष्। १५ इरीतकां १६ स्तीयवां १७ तब खां च स्ती राजनि॰ १८ गङ्गायां च स्ती।

पावनध्वनि प्र॰ पावनी ध्वनिरख । १ गङ्घे राजनि॰ २पा-वनशब्द युक्ते ति।

पावसान ति॰ पवमानमधिकत्य प्रहत्तम् खण्। १पवमानव-

प्रशाद्यधिकारेण प्रवत्ते स्वत्ते श्रव्याच स्त्री डीप्। पावितायण पंस्ती पित्रसार्चे गीतापस्यम् चत्राः फञ्।

पवित्र चेंगीतापत्ये ।

पावीरवी स्ती १ शोधवित्रां स्तियां स्ट ६। १६। ७ भाव न्या-युधवान् पवीरवान् इन्द्रो देवता इस अष् कीप् । १दि-व्यायां श्वाचि निरुश्शाहर ''इन्द्रः पावीरवानु सह वता का पावीरवी पावीरवी च दिख्या वाक दत्य जाम्। पात्र ए॰ पश्चते वध्यतेऽनेन पश्चनरणे घञ्। शस्यवि-इगादिबस्तने रळ्नु भेदे (फाँद) श्राज्ञ च। केशादुत्तरं पात्रशब्दः संवार्धः। यथा केशपाशः । कर्णात् परः शोभार्वः यथा कर्णपात्रः शोभनकर्ण दत्ययः।

रिवं । ४८० च । तह वताके १ यततारके १ या श्रापारिमाले वि । पागन न॰ पाशि-भावे ल्युट्। बन्दने भा॰द्रो॰ ५८ च॰। पामपाणि पु॰पामः वाषौ यस । १वर्षे इता॰ २मतभे च पाश्च स्ताद्योऽप्यत पाश्च स्त्रार्थे दनि । पाशीलप्यत पान्नस्त प्रधार्म विभक्ति स्निष्। १वस्य श्राहेवनाने यतिमधानचले नः। इपायधारिमाले लिः। "इंसा-क्दः पाश्रस्टहर्यः'' ह०सं० ५०च० । पाश्रमद्वा स्ती तन्त्रवारोक्ते छहाभेदे 'वामस्टेस्त तर्जन्या दच सटे स्तु तर्जनीम् । संयोज्याकृष्टकायाभ्यां तर्जन्यये खने चिवेत्। एवा पात्राञ्चया सद्रा विदक्षिः परिकी-चिता"। पाग्रव ति॰पगोरिदम् खण्। °पग्रमम्बन्धिन तन्त्रोक्ते १प-वाचारे च पश्नां समू इः खब्। १पश्वम् हेन शब्द च॰ पाश्रवजालन न॰पाशवं पश्रवं दावयित पावि - स्यु । वासे पाञ्चासन न॰ "पाचवासनमावच्दी सला पशुपतिभेनेष्।

एहे इस्तदयं बड्डा कपराय खमसकम्"रह्जा॰ उक्री

चापनमेरे।

पामक पु॰ पत्र-ख् लु । द्यूनकी हासाधने सुंहिकादौ (पाशा) चमरः। [हगत्रम्। पाश्चा स्त पु॰ वयतः पुत्रे एतचामके ऋषे ऋ॰ ७ ३३ १ मा॰ पात्रधर् प्रारं धारवति धारि-खच् हुसः । श्वर्षे इर

कात्रादिभ्यः पाग्रप्। कात्रपाग कपक्षणाच्यात इत्यादार्थे श्यक्तभेरे यव्हरता। तल्लाचाणं हेमा व्याप्त खो यनस्या-क्लोत्तं यथा 'याणं चौमं कार्यामं स्वतं तथा रो-माणि चमे च पर्वेका विकस्य पात्रस्य द्रव्याचि भविन तानि द्रवाणि सायुभिनाणि पैश्व पाश्य योग्यानि खुः। नानिनेचवन्कनादिबन्धनादि प्राष्ट्रवेग्टस्य नारि-वेखास्मनक ताबद्दनवलक्तानि हैमनस्य पात्रस्य भवन्ति । लिहताहढहतगुणसयुक्तः पायः प्रयोगिकः । पात्रो भवे-दाम्बात् सङ्गपाशः पङ्ङूतः स्याद्रचासुप्रमाणः सुखा-वहः सुखसर्घत्र पायस्याने सुसटोऽतपूर्ववनात्विता भवति। रज्ञज्यामसु नवकानुवर्त्तितः स्थात्। पक्र सिहसा पारहीनः सह कवांभ्यां च पाशो दश्म जिकः पादानी पञ्चकार्यकः श्रेष्टो भवति पञ्चद-गपनी वातथा रथात्रयोरित विज्ञेयो। विग्रतिपनिकः कर्त्तव्यः प्रभाषो सप्तकार्धकस्त्रिंशत्यविको वा स्ट्रिनां मतङ्गास्य नवपत्रको। इस्तिनि स्रवे च पायी भवति भावविक्तते नागार्त्त्वतुषः पाघः इति।